

nadace

OKD

Zprávy z neziskových organizací, kterým pomáhá OKD a její nadace při péči o nemocné lidi, seniory, děti i životní prostředí

Ostravský maraton se běžel po padesáté

Etiopský vytrvalec Mulugeta Serbessa byl v čele od začátku do konce, závod vyhrál už šestkrát

OSTRAVA - Jubilejní 50. ročník, rekordních 334 účastníků hlavních závodů i premiérového štafetového běhu, nejlepší čas 2 hodiny 29 minut 25 sekund, 100 tisíc korun od Nadace OKD. To jsou stěžejní čísla letošního Ostravského maratonu, který za ideálního počasí odstartovala v sobotu 24. září na Masarykově náměstí Jarmila Kratochvílová.

„Sama jsem tolik nikdy neuběhla a už asi ani neuběhnu,“ vzdala česká atletická legenda hold běžcům, kteří se sjeli nejen z tuzemska, ale i okolních zemí. V čele startovního pole stáli vloni nejlepší Daniel Orálek (41) z Brna a pětinasobný vítěz tohoto

podniku Mulugeta Serbessa (41), etiopský vytrvalec v barvách klubu Ortopedie Týn nad Vltavou.

Serbessa nakonec nenašel na 42 195 metrů dlouhé trati přemožitele, Orálek se umístil druhý a třetí doběhl Jiří Žák (41) z pořádajícího Maraton Klubu Seitl. „Už před hlavním závodem jsem tušil, že letitý rekord Pavla Kantorka odolá, protože se přes značnou snahu nepodařilo zajistit špičkové zahraniční běžce,“ konstatoval prezident klubu Otto Seitl. V ženské kategorii vyhrála Jitka Hudáková z AK Dubnica nad Váhom s časem 3:10:02.

Neběžela se ale jen nejdelší olympijská atletická disciplína;

Etiopský vytrvalec Mulugeta Serbessa vyrazil do pro něj vítězného závodu.

na programu byl i půlmaraton, ve kterém zvítězil Tomáš Bláha z Kroměříže následován Milanem Adamcem opět z ostravského MK Seitl. A také vůbec poprvé v historii Ostravského maratonu štafetový závod, do něhož se přihlásily týmy zdravotníků, studentů i obyčejných „přátel ze života“.

„Štafeta měla premiéru. Jsem mile překvapen, jak prestižně se k ní někteří postavili. Měli dresy, členové se navzájem povzbuzovali a vytvořili během závodu vynikající atmosféru,“ zhodnotil Seitl, který dělal

o „maratonské“ sobotě technického ředitele závodů. Jejich vyvrcholením pak byl právě strhující souboj tradičních rivalů – Orálka a Serbessy.

Ostravský maraton má přitom podle Seitla tradici také spojenou s havířinou. „Poprvé se konal v roce 1954 právě na Den horníků. Do centra města jsme akcí coby pořadatelé dostali v roce 2005, od té doby se zapojuje stále více veřejnost,“ řekl Seitl. Po něm nazvaný klub podpořený NOKD měl při závodech i doprovodný program pro malé i velké.

Radek Lukša

Jubilejní 50. ročník Ostravského maratonu letos poprvé podpořila i Nadace OKD.

Loutkové divadlo se vrátilo do Orlové

Za první republiky tuto tradici zakládali i havíři, nyní u obnovy stojí nadace patřící těžební společnosti

ORLOVÁ - I horníci z první republiky byli mezi nadšenci, kteří stáli v Doubravě u vzniku ochotnického loutkového divadla. A nadace patřící těžební společnosti, která pokračuje v tradici dobývání uhlí v regionu, je u zrovnání amatérského loutkoherectví! Dům kultury města Orlové (DKMO) na to dostal z programu „Pro radost“ grant ve výši 67 tisíc korun. Dětských zájemců o Kašpárka a spol. se už přihlásila řada, dospělých se však jaksi nedostává.

„Loutkové divadlo tu mělo svou historii a úroveň. Od založení ve dvacátém roce prošlo spoustou změn. Loutkářský svět Sokola se přejmenoval nejprve na V říši loutek a nakonec na Svět loutek Závodního klubu Dolu Doubrava,“ popsala ředitelka DKMO Šárka Ligocká s tím, že zánik přišel ve druhé půlce 80. let minulého století. Z maňáskového sálu DKMO se loutky „přestěhovaly“ do Slezského zemského muzea v Opavě, kde jsou k vidění dodnes.

Zejména děti byly obnovením loutkového divadla v Orlové nadšeny.

Když orlovský kulturní dům vloni bilancoval a slavil čtyřicáté narozeniny, došlo i na výstavu loutek, maňásků i marionet. A při této příležitosti zazněly časté dotazy od veřejnosti, kam že to zdejší loutkářství zmizelo. Když se navíc ozval Tomáš Richter, principál Galimortova divadla v Bohumíně, že nemá v domovském městě zázemí, začala se tradice obnovovat. „My mu nabídli prostory, on spolupráci a výuku loutkoherectví pro malé i velké,“ řekla Ligocká.

Už také byla v divadelním sále DKMO první „ukázková hodina“ pro veřejnost. Výsledkem je sestavení dětského ansámblu, který se pustí do nacvičování premiérového vystoupení. „Bude to pohádka. Jaká, to je ještě tajné,“ prozradil principál Richter. Rád by pracoval s dospělými herci při náročnějších představeních na větší scéně, ale to by se museli přihlásit. Zájemci mají šanci každý čtvrtek od 17 hodin, kdy se v DKMO schází obnovené loutkové divadlo.

Radek Lukša

Menší scéna, na které by měli s loutkami vystupovat hlavně ti malí.

Díky dotaci NOKD získali zaměstnání

SEMILY - Překrásné a hlavně originální hudební nástroje vycházejí ze sociálního ateliéru Tilia v Nové Vsi nad Popelkou na Semilsku. Výrobky, s nimiž se mohli seznámit například návštěvníci Festivalu v ulicích či Colours of Ostrava, nyní dělá už desítky hendikepovaných. Díky podpoře Nadace OKD totiž chráněná dílna vytvořila dvě nová pracovní místa!

„Rozšíření kapacity našeho sociálního ateliéru umožnil právě příspěvek ve výši 145 tisíc. Dva noví kolegové se právě školí v práci se dřevem a prohlubují si znalosti v oblasti hudby a hudebních nástrojů. První kompletní výrobky z jejich rukou by mohly být hotovy do Vánoc,“ informoval Josef Salaba, jenž Tiliu se dvěma svými přáteli před třemi lety zakládal.

Pracovnice v dílně ladí metalofon.

Vyučeného elektrikáře inspirovalo působení v podobném ateliéru v Nizozemsku. „A začali jsme dělat perkusní i strunné nástroje z přírodních materiálů. Dřevo, kovu, kamene. Na trhu terapeutických pomůcek, kam zejména naše výrobky směřují, rostle poptávka po netradičních nástrojích, které zaujmou neotřelým, člověku i přírodě blízkým zvukem,“ upřesnil.

Tilia tak například produkuje metalofony či litofony. „Jejich ovládání je intuitivně jednoduché a možnosti využití různé. K výrobě je ale nutné zvláštní nářadí, stejně tak musíme přihlídnout ke specifickým potřebám našich mentálně i fyzicky postižených pracovníků,“ vysvětlil Salaba s tím, že jejich hudební nástroje mají už takové jméno, že bývají vyprodány předem.

„Tady se skvěle podařilo skloubit terapii pro hendikepované s obchodní činností. Nestačí doplňovat sklad svých výrobků,“ konstatoval po návštěvě sociálního ateliéru nadační ředitel Jiří Suchánek. Dvě pracovní místa se podle něj mohou někomu zdát málo, nicméně ve světě neziskovek pomáhajících začlenit postižené do normálního života je to velký

Tilia dává práci deseti postiženým.